

Kız ve iftlik Köpeęi

ınar BİBER

Kız ve iftlik Köpeđi

Çınar BİBER

Kırmızı ahırlı ve sarı mısır tarlalı aydınlık bir çiftlikte, Lily adında küçük bir kız yaşırdı. Sıcak açık kahverengi teni, iki topuz yapılmış kıvrırcık siyah saçları ve ön dişlerinin arasında küçük bir boşluk olan bir gülümsemesi vardı. Her sabah sarı yağmur çizmelerini giyip dışarı koşar ve keşfe çıkardı. Çiftlik sürprizlerle doluydu ve Lily hepsine hazırdı.

Güneşli bir öğleden sonra Lily, yaşlı meşe ağacının yanında yatan bir köpek gördü. Burnunun ve kaşlarının çevresi grileşmiş altın kahverengi tüyleri ve uyuklu görünen sarkık kehribar rengi gözleri vardı. Ayak seslerini duyunca sarkık kulakları seğirdi. Boynunda, üzerinde parlak pirinçten 'Rusty' yazan eski bir kırmızı tasma vardı. Lily dizlerinin üzerine çöktü ve fısıldadı: 'Merhaba, oğlum. Buralarda yeni misin?'

Rusty gri benekli kuyruğunu çimenlerin üzerinde usulca vurdu. Yaşlı bir köpekti ve eklemleri biraz tutuktu, ama gözleri sevecen ve yumuşacıktı. Lily yanına oturdu ve başını nazikçe okşadı. 'Sen iyi bir köpeksin,' dedi. Rusty elini yaladı ve işte o anda bir dostluk başladı. Lily, ne olursa olsun sonsuza dek en iyi arkadaş olacaklarına karar verdi.

Ertesi gün Lily tarlaya kırmızı bir top getirdi. 'Hadi top oynayalım, Rusty!' diye bağırdı ve topu olabildiğince uzağa fırlattı. Rusty'nin kulakları dikildi ve mutlu bir havlamayla topun peşinden koştu. Kuyruğunu sallayarak topu geri getirdi ve Lily sevinçle güldü. Lily'nin yanakları pembeleşip güneş gökyüzünde yükselene kadar oynadılar.

Ama birkaç atıştan sonra Rusty yavaşlamaya başladı. Koşusu yavaş bir yürüyüşe dönüştü ve ağır ağır soludu. Lily onun yorulduğunu fark etti. 'İyi misin, oğlum?' diye sordu. Rusty serin çimenlere uzandı, böğürleri inip kalkıyordu. Lily endişelendi ama oynamayı bırakmak istemiyordu. Arkadaşının mutlu olmasını istiyordu.

Lily Rusty'nin yanına oturdu ve derin derin düşündü. Dedesinin bazen dinlenmeye ihtiyaç duyduğunu ve koşmak yerine birlikte oturup sohbet ettiklerini hatırladı. 'Belki senin için daha kolay bir oyun bulabiliriz,' dedi Rusty'ye. Rusty'nin kehribar rengi gözleri güvenle ona baktı. Lily onun gri benekli kuyruğunu okşadı ve birlikte eğlenmenin bir yolunu bulacağına söz verdi.

Ertesi sabah Lily'nin bir fikri vardı. Yumuşak bir battaniye getirip meşe ağacının altına serdi. 'Hadi sakın bir oyun oynayalım,' dedi. Battaniyenin etrafına küçük ödülleri sakladı ve Rusty'nin bunları burnuyla bulmasını sağladı. Rusty koklayıp her birini buldukça kuyruğunu yavaşça sallıyordu. Sessiz bir oyundu ama Rusty ona bayıldı ve Lily onun için usulca alkışladı.

Yavaş bir saklambaç oyunu da denediler. Lily bir saman balyasının arkasına saklanır ve usulca seslenirdi: 'Rusty, beni bul!' Rusty başını kaldırır, havayı koklar ve nazikçe kuyruk sallayarak ağır ağır yanına gelirdi. Onu bulunca Lily kulaklarını usulca okşar ve 'Aferin oğlum!' derdi. Daha yavaş bir oyundu ama ikisini de gülümsetiyordu.

Bir öğleden sonra Lily bir fırça getirdi ve Rusty'nin altın kahverengi tüylerini nazıkçe fırçaladı. Rusty onun dokunuşuna yaslandı ve mutlu bir iç çekti. 'Bunu seviyorsun, değil mi?' diye fısıldadı Lily. Dökülen tüyleri fırçalayıp ona çiftlikle ilgili hikâyeler anlattı. Rusty sarkık gözleri yarı kapalı dinledi ve Lily bunun da koşmak kadar eğlenceli olduğunu hissetti.

Çiftliğin çevresinde yavaş yürüyüşler yapmaya başladılar. Lily adımlarını Rusty'nin yavaş temposuna uydurur, bazen durup bulutları izler ya da kuşları dinlerlerdi. 'Bak Rusty, şu bulut bir köpeğe benziyor!' derdi Lily. Rusty yukarı bakar ve kuyruğunu sallardı. Yürüyüşler huzurluydu ve daha önce hiç fark etmedikleri şeyler görüyorlardı.

Bir gün Lily, Rusty'nin artık koşamadığını, hatta birazcık bile koşamadığını fark etti. Eklemleri çok tutuktu. Ama üzölmek yerine Lily gülömsedi. 'Sorun deęil,' dedi. 'Artık kendimize özel oyunlarımız var.' Oturdu ve başını nazikçe okşadı. Rusty yanağını yaladı ve Lily dostluklarının her zamankinden daha güçlü olduğunu anladı.

Lily annesine Rusty'den bahsetti. 'O yaşlı ama benim en iyi arkadaşım,' dedi. Annesi gülümsedi. 'Dostluk yaşlandıkça değişir ama yine de harika olabilir.' Lily başını salladı. Eski bir battaniye ve yumuşak bir yastıktan Rusty'ye özel bir yatak yapmaya karar verdi. Rusty ona bayıldı ve memnun bir iç çekişle kıvrılıp yattı.

O günden sonra Lily ve Rusty'nin bir düzeni oldu. Yavaş bir yürüyüşle başlar, ardından sakın bir ödül bulma oyunu oynar ve fırçalama ile hikâyelerle bitirirlerdi. Lily sabırlı ve nazık olmayı öğrendi, Rusty de ona tamamen güvenmeyi öğrendi. Paylaştıkları her sessiz anda dostlukları daha da derinleşti.

Mevsimler geçtikçe Rusty'nin tüyleri daha da grileşti ve adımları yavaşladı. Ama Lily'nin ona olan sevgisi hiç solmadı. Saatlerce yanında oturur, her şeyden ve hiçbir şeyden bahsederdi. Rusty'nin kehribar rengi gözleri mutlulukla parlar ve kuyruğu usulca yere vururdu. Lily, sevgiyi göstermenin en iyi yolunun nazik olmak olduğunu biliyordu.

Bir akşam Lily, Rusty ile meşe ağacının altında oturup gün batımını izledi. 'Biliyor musun Rusty,' dedi, 'yavaş yürüyüşlerimizi ve sakın oyunlarımızı hiçbir şeye değişmem.' Rusty başını onun kucağına koydu ve Lily sarkık kulaklarını nazikçe okşadı. Dostluğun hızlı koşmakla ilgili olmadığını, ne olursa olsun birlikte olmakla ilgili olduğunu anladı.

Ve böylece kız ile çiftlik köpeği en iyi arkadaş olarak kaldılar. Lily, nezaketin ve dostluğun yaşla birlikte değişse de hâlâ neşeyle dolu olabileceğini öğrendi. Birbirleri olduğu sürece her günün bir macera olacağını biliyordu, yavaş ve sakin bir macera olsa bile. Hikâyeleri, birbirimizin ihtiyaçlarına uyum sağladığımızda sevginin daha da güçlendiğini gösterir.